

A5

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW

DEPARTAMENT SPRAW OBYWATELSKICH

MRPiPS

KAN864766

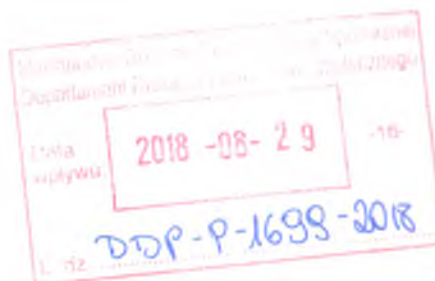
Warszawa, dnia 24 sierpnia 2018 r.

DSO.ZAN.571.375.2018.AC

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Uprzejmie informuję, że do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów od dnia 25 lipca br. wpłynęło 9 petycji dotyczących środowiskowych domów samopomocy.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U z 2014 r. poz. 1195) przekazuję je według właściwości.

Nadawca:
Warszawa

Szanowny Pan Premier **Mateusz Morawiecki**

Szanowny Panie Premierze,

zwracamy się z uprzejmą prośbą o pilną realizację programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za Życiem” uchwalonego uchwałą nr 160 Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2016 r., którego jednym z zadań jest ułatwienie dostępu do środowiskowych domów samopomocy większej grupie osób z zaburzeniami psychicznymi, w szczególności osobom z niepełnosprawnościami sprzężonymi i spektrum autyzmu (rozdział 3.2).

Wiemy, że trwają obecnie prace w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej nad nowelizacją rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie środowiskowych domów samopomocy (Dz. U. Nr 238, poz. 1586 z późn. zm.).

Jesteśmy zaniepokojeni doniesieniami o propozycjach, które nas nie satysfakcjonują dot. nie przewidywaniu tworzenia nowego typu ŚDS dla osób z niepełnosprawnościami sprzężonymi i niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym. Wielu rodziców i opiekunów ze środowiska pracujących w stowarzyszeniach i fundacjach, które sami zakładamy, aby pomóc naszym dzieciom, od kilku lat bierze udział w konsultacjach ze stroną rządową w sprawie wypracowania modelu nowych typów środowiskowych domów samopomocy (dalej ŚDS) tj. typu D dla osób ze spektrum autyzmu i typ E dla osób z niepełnosprawnościami sprzężonymi wraz z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym czyli dla osób nisko funkcjonujących i mało samodzielnych, dla których nie ma miejsca w obecnie istniejących dużych ŚDS liczących ok. 40-50 osób. Nie wykluczamy możliwości łączenia typów z uwagi na fakt, aby osoby mogły wybrać ofertę spersonalizowaną, w otoczeniu najbardziej dla niej korzystnym, przy założeniu, że osobom wymagającym największego wsparcia będą dedykowane zdecydowanie większe środki.

Środowiskowe Domy Samopomocy typu D i E wymagają odpowiedniego standardu usług, wyposażenia i wskaźnika zatrudnienia.

ŚDS typu D i E, aby spełniły swoje zadanie tzn. odpowiednio zaopiekowały się osobami potrzebującymi, o których mowa, muszą być bardzo wysoko specjalistyczne z odpowiednią liczbą wykwalifikowanej kadry tj. **maksimum 2 osoby na jednego opiekuna czy terapeute**, z osobami wspierającymi te osoby, a więc odpowiednio przygotowanymi asystentami, muszą być przygotowane **na maksimum 8 osób** ze względu na liczne niepełnosprawności tych osób, powinny być **odpowiednio finansowane z budżetu państwa**, aby zapewnić tym osobom odpowiednią opiekę, ale również możliwości dalszego rozwoju poprzez specjalistyczne terapie i treningi aby pomóc im w funkcjonowaniu w społeczeństwie i zapewnić poczucie bezpieczeństwa. Podopieczni takich ŚDS są to osoby bardzo nisko funkcjonujące i niesamodzielne

wymagające stałej opieki, niejednokrotnie opieki i terapii 1:1 stąd tak wysoki standard usług.

Rekomendujemy powstawanie lokalnych małych od 8 osób środowiskowych domów samopomocy typu D dla autystów i typu E dla osób ze sprzężonymi niepełnosprawnościami oraz z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym.

Maia to być niezależne domy prowadzone w sposób autorski dla konkretnych osób o konkretnych potrzebach. Nie jest możliwe „dopychanie” w istniejących dużych ŚDS typu A,B czy C osób nisko funkcjonujących i mało samodzielnych, ponieważ wymagają one innej terapii i wsparcia często 1 :1 oraz ich nadwrażliwości sensoryczne wykluczają wtedy funkcjonowanie tych osób w tak dużych placówkach. Organizowanie tylko filii obecnie istniejących ŚDS nie rozwiązuje również problemu tych osób. Oszczędność na kosztach organizacyjnych przy organizowaniu filii jest iluzoryczna i nie powinna być decydującym argumentem w dziedzinie wspierania osób najbardziej niesamodzielnych i nisko funkcjonujących, którymi rząd obiecał zająć się ze szczególną troską.

Prowadzenie małego wysokospecjalistycznego środowiskowego domu samopomocy wymaga jednak odpowiedniej ilości środków, obecnie nie sa one wystarczające .

Od 2019 r. kwota dotacji na 1 uczestnika będzie wynosić 1752,50 zł z możliwością powiększenia do 2278,25 zł ale tylko dla osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności i dodatkowymi niepełnosprawnościami.

Jest to jednak ciągle za mało, aby móc pomóc osobom niesamodzielnym i nisko funkcjonującym ze spektrum autyzmu lub z niepełnosprawnościami sprzężonymi wraz z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym. Aby zaspokoić potrzeby tych osób i aby nie siedziały w czterech ścianach lecz mogły uczestniczyć w życiu społecznym, wymagałoby to zwiększenia dofinansowania co najmniej o 150 % podobnie jak w systemie oświatowym subwencja na ucznia z autyzmem lub z umiarkowaną lub znaczną niepełnosprawnością intelektualną. Są to dodatkowe kwoty wyłącznie dla osób z tymi niepełnosprawnościami.

Równie ważnym aspektem jest możliwość prowadzenia w ramach ŚDS dla osób mało samodzielnych i nisko funkcjonujących typu D i E **modułu całodobowego jako pobytu treningowego w mieszkaniu wspomaganym, mieszkania wytchnieniowego jak i pobytu docelowego ze wspomaganie, gdy zabraknie opiekunów.**

Problem zaspokojenia opieki dla osób, o których mowa jest największą troską ich opiekunów, którzy chcieliby zabezpieczyć bezpieczne życie swoich podopiecznych gdy ich zabraknie.

Inną ważną sprawą prawidłowego funkcjonowania takich małych ŚDS dla osób mniej samodzielnych i niżej funkcjonujących, dla których nie ma miejsc w obecnie istniejących placówkach dziennego wsparcia, jest **zapewnienie transportu** do

placówki ŚDS typu D i E. Często brak dowozu jest barierą, która uniemożliwia uczestniczenie w zajęciach ŚDS osób mniej zamożnych.

Mamy nadzieję, że nasze argumenty zostaną zrozumiane i że zostaną opracowane odpowiednie akty prawne, z naszym udziałem jako strony społecznej i w większości opiekunów osób, o których mowa w piśmie, które umożliwią powstanie sieci małych lokalnych ŚDS typu D dla osób ze spektrum autyzmu i typu E dla osób ze sprzężonymi niepełnosprawnościami wraz z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym.

Chcemy mieć wpływ na kształt rozwiązań prawnych dotyczących naszych podopiecznych i dzieci.

Z poważaniem